

[Bouet.]

staar derfor meget vel, at den ærede Ordfører har følt Trang til paa Forhaand at imødegaa noget af den Kritik, som han kunde forvente vil komme til Orde, i hvert Fald naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen — jeg formoder, det er dette ærede Medlem, der skal være Ordfører — faar Lejlighed til at udtale sig om Lovforslaget fra denne Talerstol. Jeg ved dog ikke, om det var hensigtsmæssigt for det ærede Medlem at drage en Diskussion frem, som har fundet Sted for 12 Aar siden, og derved forsøgt at vise mit Parti en lille Venlighed — men maaske var ogsaa dette nødvendigt for at salvere Socialdemokratiets nuværende Holdning.

Med Hensyn til selve Lovforslaget maa jeg sige, at jeg, som i mange Aar har beskæftiget mig med Søfartsforhold og haft Forbindelse med Søfartsorganisationer, personlig har meget stor Interesse i de søfarendes Forhold, og med mit Kendskab til de Forhold, som Sømændene maa arbejde under, ser jeg gerne, at man, hvor det er muligt, forbedrer Søfolkenes Kaar. Det er desværre saaledes, at den største Del af den danske Befolkning ikke har meget Kendskab til Sømændenes Virksomhed om Bord. Man ser fra Dækket det Liv, der foregaar, men har ikke noget dybere Kendskab til det mange Gange strenge og alvorlige Arbejde, som udføres i Skibets Dyb og andre Steder, og derfor er jeg for saa vidt glad, hver Gang der gives Tingets Medlemmer Lejlighed til at fremhæve, at Søfartens Folk har Befolkningens særlige Bevaagenhed behov. Men inden for mit Parti har man hidtil staaet paa det Standpunkt, at i Forholdet mellem Arbejdsgiver og Arbejder skulde Rigsdagen ikke blande sig. Man erkender naturligvis, at for Søfartens Vedkommende kan der være særlige Forhold, som gør sig gældende. Der findes jo en speciel Lovgivning for Søfarten; gennem Bemandingsloven er der fastsat Regler for det Antal Sømænd, der skal være om Bord i Skibene, og dermed er der ogsaa til en vis Grad fastsat Arbejdstid, men paa den anden Side er Partiet af den Opfattelse, at der skal overordentlig vægtige Grunde til at fravige det Princip, man hidtil med saa stor Styrke har fastholdt, og det maa erkendes, at Skibsarten økonomisk set er et meget ømfindligt Omraade at beskæftige sig med. Søfarten er i allerhøjeste Grad international, er udsat for Konkurrence ikke alene fra de os omgivende Lande, men ogsaa fra fjerntliggende Lande, og det er derfor af største Betydning, at man ikke stiller

Søfarten paa en saa ugunstig Maade, at Erhvervet derved mister sin Evne til Konkurrence, hvilket naturligvis ogsaa i høj Grad vilde gaa ud over Søfolkene; der i saa Tilfælde vilde blive arbejdsløse. Det er derfor en absolut Nødvendighed, naar man beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, at foretage en nøje Undersøgelse af hele Problemet.

I denne Forbindelse maa jeg have Lov til at rette en Bebrejdelse mod den højtærede Minister, fordi han og hans Forgænger ikke har sørget for, at den Kommission, som i December 1925 blev nedsat netop med det for Øje at undersøge Bemandingsforholdene om Bord og dermed ogsaa Arbejdstiden, idet disse to Ting er temmelig nøje sammenhængende, har afsluttet sit Arbejde, saaledes at et Resultat derfra kunde foreligge her i Dag; en ministeriel Embedsmand har jo været Formand i Kommissionen, og man skulde da gaa ud fra, at den til enhver Tid siddende Søfartsminister maatte kunne fremskynde Kommissionens Arbejde; naar man erfarer, at denne Kommission ikke har holdt Møde siden Sommeren 1933, altsaa ikke i det sidste 1½ Aar, kan man ikke sige, at Kommissionens Medlemmer er blevet overbelastet med Arbejde. For mig staar det saaledes, at den højtærede Minister burde have sørget for, at der i denne Kommission var blevet udarbejdet Forslag; og at disse Forslag var blevet kommenteret paa en sagkyndig Maade, som de kunde være blevet i en Kommission, der er sammensat af Rederrepræsentanter, Repræsentanter for Søfartsorganisationer og af ministerielle Embedsmænd, som er særlig kyndige paa dette Omraade. Derved havde vi faaet et Materiale, belyst fra begge Sider, til Vejledning for Partierne her paa Rigsdagen. Dette er ikke sket, og Resultatet af denne Forsømmelse maa blive, at Rigsdagsudvalget maa nedsætte sig som en Slags Kommission, der maa kræve en Række Oplysninger, som kan træde i Stedet for det Materiale, det havde været naturligt og rimeligt, at vi havde faaet fra anden Side.

Jeg skal ikke ved denne første Behandling komme nærmere ind paa Lovforslaget, som jo bygger paa den svenske Lov, men min personlige Opfattelse er den, at der maatte kunne komme en Forhandling i Gang ogsaa med Rederne netop paa Grundlag af den svenske Lov, som dog afviger fra dette Forslag ved, at der ikke for Skibe paa Søen er fastsat en Arbejdstid af den Størrelse som i dette Forslag. Det er for øvrigt ikke rigtigt, naar det